

конкурентних переваг підприємств національної економіки необхідна розробка системи заходів.

У зв'язку з цим першочерговими напрямками активізації інвестиційної діяльності, направлених на стимулювання інноваційної діяльності, є:

стимулювання інвестицій у високотехнологічні та конкурентоспроможні виробництва шляхом запровадження диференційованих податкових ставок на частину податку на прибутку, що справляється на інвестиції;

посилення інвестиційної спрямованості бюджетної політики шляхом збільшення капітального інвестування за рахунок бюджетних коштів, перегляд умов надання гарантій для отримання кредитів суб'єктами господарювання;

Впровадження податкових та фінансових інструментів буде сприяти прискоренню інноваційної діяльності, досягненню конкурентних переваг українських підприємств на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Література:

1. Наукова та інноваційна діяльність України 2020 р. Державна служба статистики України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2021/zb/10/zb_Nauka_2020.pdf (дата звернення: 05.11.2021).

2. Науково-аналітична доповідь: Інноваційна діяльність в Україні в 2019 р. Державна служба статистики України. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/innovatsii-transfer-tehnologiy/2020/08/za-2019-1-1.pdf> (дата звернення: 05.11.2021).

ЯК ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ЗМІНЮЄ ІННОВАЦІЇ

Огар А.В.

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля

Поширення знань і технологій у всьому світі за останні десятиліття принесло важливі зміни у глобальний інноваційний ландшафт. Але ці зміни могли б бути набагато глибшими, якби країни створили більш сприятливі умови для інвестування.

Глобалізація приносить ключову користь — вона стимулює поширення знань і технологій, допомагаючи поширювати потенціал зростання між країнами. Але взаємопов'язаності як такої недостатньо. Засвоєння зарубіжних знань і здатність нарощувати їх, найчастіше вимагає наукових та інженерних ноу-хау. Таким чином, інвестиції в освіту, людський капітал та вітчизняні дослідження та розробки є необхідними для створення спроможності засвоювати та ефективно використовувати іноземні знання. Це також вимагає належного рівня захисту та поваги до прав інтелектуальної власності — як на внутрішньому, так і на міжнародному рівні, щоб зберегти здатність інноваторів відшкодовувати витрати, гарантуючи, що нові знання підтримують глобальне зростання.

Останніми роками глобалізація потрапила під обстріл, і люди в деяких

країнах все більше розчаровуються нерівномірним розподілом її прибутків. Але не можна допускати, щоб слабкі сторони в управлінні чи виконанні затьмарювали далекоюсяжні потенційні переваги глобалізації, включаючи сприяння передачі технологій та інновацій, що підвищують продуктивність у всьому світі. Глобалізація, що включає більш вільну торгівлю, збільшення прямих іноземних інвестицій та міжнародне використання патентів і авторських прав, суттєво підсилила поширення знань і технологій. Зростання міжнародної конкуренції, пов'язане з глобалізацією, також може сприяти загальному процвітанню, оскільки воно посилює стимули для впровадження нових технологій та інновацій.

Більше того, глобальне поширення знань і технологій створює позитивні мережеві ефекти через перехресне запилення, оскільки дає можливість країнам, які отримують технології, просувати власні дослідження та розробки. Така динаміка є основною причиною того, що в Китаї витрати на НДДКР різко зросли, а в Південній Кореї накопичуються запаси міжнародних патентів. Ці країни приєдналися до традиційних лідерів у таких секторах, як електричне та оптичне обладнання та (у випадку Південної Кореї) машини.

Тим часом, з початку 2000-х років прикордонні економіки зіткнулися з уповільненням зростання як робочої сили, так і загальної факторної продуктивності (що вимірює, наскільки ефективно використовуються ресурси у виробничому процесі). У цих країнах також спостерігалось повільне зростання патентів і, певною мірою, скорочення інвестицій у дослідження та розробки[1].

Деякі стверджують, що сповільнення інновацій в прикордонній економіці є тимчасовим станом. Згідно з цією точкою зору, вплив останньої великої хвилі інновацій (в результаті прогресу інформаційно-комунікаційних технологій) згасає, тоді як вплив нової хвилі (на основі штучного інтелекту, автоматизації та машинного навчання) матеріалізуватися повністю.

Інші налаштовані менш оптимістично, відзначаючи, що з часом досягти трансформаційних успіхів стає все важче, що призводить до зниження продуктивності. Але навіть у цьому сценарії постійні технологічні прогалини передбачають набагато більше можливостей для країн, що розвиваються, щоб наздогнати відставання за допомогою впровадження та брати участь у власних адаптаціях та інноваціях.

Звичайно, сам по собі взаємозв'язок не викликає автоматичного підвищення продуктивності та локальних інновацій. Для цього суб'єкти економіки повинні поєднувати отримані технології з контентом, характерним для їхнього місцезнаходження, який не можна придбати або передати через стандартні канали, такі як підручники, і, таким чином, не можна повністю розповсюджувати ні як публічну інформацію, ні як приватну власність.

Користуючись перевагами унікальних знань і місцевих можливостей, країни можуть максимально використовувати технологічне поширення, часто починаючи з впровадження, потім переходячи до адаптації і, пізніше, винаходу. Такого підходу застосували в Південній Кореї та Китаї, які зараз займаються власними інноваціями.

Для будь-якої економіки, що розвивається, успіх залежить від наявності

широкого набору додаткових факторів: доступу до фінансів, якісної інфраструктури, достатньої кількості кваліфікованої робочої сили та надійної управлінської та організаційної практики. Не можна дозволити, щоб ринкові збої підірвали стимул до накопичення знань. А трансакційні витрати, пов'язані з веденням бізнесу – наприклад, торгівля через кордони, найм і виконання контрактів – необхідно контролювати. Без цього сприятливого середовища інвестиції в розвиток інноваційного потенціалу, ймовірно, принесуть низьку віддачу.

Таким чином, глобалізація має величезний потенціал для підтримки інновацій, продуктивності та зростання в усьому світі. Замість того, щоб протистояти цьому, більше країн мають нарощувати свої можливості, щоб скористатися цим[2].

Література:

1. Globalization Helps Spread Knowledge and Technology Across Borders. URL: <https://blogs.imf.org/2018/04/09/globalization-helps-spread-knowledge-and-technology-across-borders/> (accessed 10.10.2021).
2. How globalization is changing innovation. URL: <https://www.weforum.org/agenda/2018/08/globalisation-has-the-potential-to-nurture-innovation-heres-how> (accessed 10.10.2021).

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ МІЖБАНКІВСЬКИХ СИСТЕМ

*Попова А.М., к.т.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Сучасні зміни, котрі відбуваються у світі торкаються усіх сфер життя, зокрема економік країн світу. Одним з індикаторів успішного розвитку країни є її банківська система та її співпраця з суб'єктами господарювання. Так економічне зростання неодмінно призводить до вдосконалення представленого пакета послуг, його розширення, впровадження нових продуктів з огляду на нові технології, підвищення якості послуг що надаються. Значний вплив на розвиток банківських послуг мало різке підвищення захворюваності у світі, котре викликало бажання і необхідність перевести розрахунки в дистанційний режим завдяки стрімкому поширенню нових технологій та розповсюдженій мережі банків та банкоматів, терміналів, нового банківського обладнання з технологією Cash Recycling з одночасною можливістю прийняття і видачі готівки.

Також стрімкому розвитку банківських структур, впровадженню нових продуктів та технологій сприяє розвиток окремих галузей економіки країни, розвиток зовнішньоторговельних операцій.

При цьому в Україні значно зменшилася кількість банківських установ разом з тим знизилася по деяким банківським групам кількість філій. Зміни були викликані оптимізаційними змінами, котрі провадив Національний банк